

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10SŽa/21/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201711
Dátum vydania rozhodnutia:	16.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012201711.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: J. B., narodeného X. V. XXXX, A., štátna príslušnosť Srbská republika, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mišík, s.r.o., Prievozská 4B, Bratislava, proti žalovanému: Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Hrobáková 44, 852 42 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: PPZ-HCP-BA2-2012/005723-009 zo dňa 10. augusta 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/305/2012-39 zo dňa 6. februára 2013 (na napadnutom rozsudku je mylne uvedený dátum 6. februára 2012), takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/305/2012-39 zo dňa 6. februára 2013 v znení opravného uznesenia č. k. 2S/305/2012-66 zo dňa 11. júla 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. p.: PPZ-HCP-BA2-2012/005723-009 zo dňa 10. augusta 2012 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 269,58 Eur a iných trov konania vo výške 136 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi, súdom I. stupňa, odvolanie a vyjadrenie k nemu

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/305/2012-39 zo dňa 6. februára 2013 zamietol žalobu J. B., ktorou tento žiadal o preskúmanie a následne zrušenie rozhodnutia žalovaného č. p. PPZ-HCP-BA2-2012/005723-009 zo dňa 10. augusta 2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava č. p. PPZ-HCP-BA6-Ž-775-5/2012-leh zo dňa 23. februára 2012, ktorým bolo žalobcovi zrušené povolenie na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky na účel zamestnania v zmysle § 36 ods. 1 písm. b/ s poukazom na § 33 ods. 4 písm. b/ zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoPC).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a dôvodil v podstate zhodne s obsahom žaloby, že napadnutým rozsudkom, ale najmä napadnutým rozhodnutím žalovaného správneho orgánu bol ukrátený na svojom práve na súdnu a inú právnu ochranu, právo vyjadriť sa k dôkazom, v práve na slobodu pohybu v rozsahu garantovanom pre cudzinca, ako aj práva výkonu povolania; rozhodnutie je v rozpore s čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 4, čl. 23 ods. 1 v spojitosti s ods. 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a § 32 ods. 1, § 46 a § 47 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej aj len správny poriadok).

Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s tvrdením krajského súdu, ohľadom vyhodnotenia relevancie utajovaných skutočností. Za chybné považoval najmä tvrdenie, že nie je ani tak podstatné, či sa mohol oboznámiť s obsahom utajovanej skutočnosti právny zástupca žalobcu, ako to, že sa s jej obsahom oboznámil konajúci policajt, a s poukazom na zásadu jednotnosti správneho konania mohol žalovaný pri svojom rozhodovaní vychádzať aj z doplnenej informácie SIS č. p.: 54/22-D-197-14/2012 zo dňa 2. júla 2012.

Žalobca navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že zistil presne a úplne skutočný stav veci. Konajúci policajt bol oboznámený s obsahom utajovanej skutočnosti, správne ju v súlade s judikatúrou súdov Slovenskej republiky uviedol v napadnutom rozhodnutí správneho orgánu len vo všeobecnej rovine a keďže sa s ňou oboznámil aj senát krajského súdu niet pochybností o správnosti rozhodnutia postupu správnych orgánov. Navrhol preto napadnutý rozsudok potvrdiť.

II.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej aj len „O. s. p.“) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie je dôvodné. Rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Rozsudok bol verejne vyhlásený 16. októbra 2013 (§ 156 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Za správne orgány sa považujú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, ako aj orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby, ako aj fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ods. 2). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (ods. 3). Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia správneho orgánu (§ 250i ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Podľa § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

V predmetnej právnej veci išlo o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p.: PPZ-HCP-BA2-2012/005723-009 zo dňa 10. augusta 2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava č. p. PPZ-HCP-BA6-Ž-775-5/2012-leh zo dňa 23. februára 2012, ktorým bolo žalobcovi zrušené povolenie na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky na účel zamestnania v zmysle § 36 ods. 1 písm. b/ s poukazom na § 33 ods. 4 písm. b/ ZoPC.

Krajský súd sa podrobne zaoberal všetkými zákonnými predpokladmi, ktorými sa pri rozhodovaní o povolení na prechodný pobyt musí zaoberať správny orgán, ktorý o takom povolení rozhoduje.

Vysvetlil, že podľa jeho názoru sa mali správne orgány žiadosťou žalobcu podanou prostredníctvom jeho právneho zástupcu ohľadne zabezpečenia súhlasu vedúceho SIS k jednorazovému oboznámeniu sa s utajovanými skutočnosťami zaoberať, avšak toto pochybenie nemalo za následok nezákonnosť rozhodnutí vydaných správnymi orgánmi, keďže je celkom evidentné, že samotný žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu obrátil na SIS so žiadosťou o oboznámenie sa s obsahom utajovaných skutočností, a SIS mu listom zo dňa 28. februára 2012 (C.p. 77/35-424-2/2012) oznámila, že mu nebol udelený súhlas na jednorazové oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou týkajúcou sa tak trvalého pobytu alebo aj prechodného pobytu žalobcu na území SR. Napokon aj na pojednávaní pred súdom právny zástupca žalobcu požiadal o povolenie oboznámiť sa s utajovanými skutočnosťami, ktoré mal súd k dispozícii od SIS, avšak vzápätí právny zástupca na tejto žiadosti netrval, keďže je dôvodný predpoklad, že odpoveď vedúceho SIS by bola rovnaká, t.j. negatívna, ako odpoveď na jeho žiadosť. Z dôvodu logického predpokladu nesúhlasu príslušného vedúceho (SIS) o jednorazové oboznámenie s utajovanými skutočnosťami v prospech právneho zástupcu žalobcu je potrebné konštatovať, že vada v konaní správnych orgánov nemohla mať za následok nezákonnosť preskúmaných správnych rozhodnutí. Podstatným podľa názoru súdu je, že zo spisu správneho orgánu, a napokon aj zo súdneho spisu je zrejmé, na základe čoho príslušné správne orgány rozhodovali, aj keď bez explicitne uvedeného dôvodu v odôvodnení ich rozhodnutí.

Podľa čl.35 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava") má každý právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikáť a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť, pričom v ods. 4 je uvedené, že zákon môže ustanoviť odchylnú úpravu práv uvedených v odsekoch 1 až 3 pre cudzincov. Takýmto zákonom je zákon o pobyte cudzincov, ktorý v § 20 ods. 1 oprávňuje štátneho príslušníka tretej krajiny zdržiavať sa, vycestovať a opätovne vstupovať na územie Slovenskej republiky v čase, na aký mu bol policajným útvarom udelený.

Podľa § 23 ods. 1 ZoPC prechodný pobyt na účel zamestnania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 4, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na základe povolenia na zamestnanie; to neplatí, ak sa povolenie na zamestnanie nevyžaduje.

Podľa § 33 ods. 4 písm. b) ZoPC policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie.

Najvyšší súd SR dospel k záveru, že krajský súd sa v súlade s Ústavou a v nej uvedenými základnými právami a slobodami zaručujúcimi právo na spravodlivý súdny proces, nevysporiadal s vadou konania, ktorú síce konštatoval, ale bez toho, aby poznal jej dôsledky, konštatoval, že vada v konaní správnych orgánov nemohla mať za následok nezákonnosť preskúmaných správnych rozhodnutí.

Odvolací súd sa domnieva, že účastníka konania nemožno ukrátiť o jeho právo alebo slobodu, napriek tomu, že sa v ďalšom konaní môže preukázať, že aj po realizácii tohto práva alebo slobody sa jeho postavenie alebo výsledok konania o jeho práve nezmenil.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval za nadradené právo na spravodlivý súdny proces nad úvahou, či orgán, ktorý je pôvodcom utajovanej skutočnosti dá právnomu zástupcovi žalobcu súhlas na nahliadnutie do obsahu informácie obsahujúcej utajovanú skutočnosť alebo nie.

V prerokúvanej veci doposiaľ riadnym postupom žalovaný nenaložil so žiadosťou právneho zástupcu žalobcu zo 14. februára 2012, o poskytnutie súhlasu vedúceho na oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou, ktorá má preukazovať, že je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie.

Až po udelení alebo neudelení súhlasu a v prípade udelenia súhlasu po oboznámení sa s utajovanou skutočnosťou a vyslovením obhajoby žalobcu, bude môcť správny orgán rozhodnúť o ďalšom postupe v prerokovanej veci a rozhodnúť.

Z týchto dôvodov preto bolo možné vyvodiť záver, že rozhodnutie žalovaného o potvrdení rozhodnutia prvostupňového orgánu, ktorým bolo žalobcovi zrušené povolenie na prechodný pobyt na účel zamestnania podľa § 23 ods. 1 ZoPC, nebolo možné považovať za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom a krajský súd pochybil, ak jeho rozhodnutie potvrdil bez toho, aby rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd k rozhodnutiu dopĺňa, že chybu spôsobenú zrejmu nesprávnosťou - uvedením nesprávneho dátumu vydania napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave - 6. februára 2012, pričom podľa zápisnice z pojednávania na č.l. 28 spisu sp. zn. 2S/305/2012 je zrejmé, že správne malo byť uvedené 6. februára 2013, napravil tak, že v tomto rozsudku odvolacieho súdu a to nielen vo výroku uviedol správny dátum vydania napadnutého rozsudku krajského súdu.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 250k ods. 1 O. s. p., § 151 ods. 1, 2 a 5 O. s. p. a § 224 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech vo veci, priznal právo na náhradu trov konania podľa vyčíslenia jeho právneho zástupcu zo dňa 14.11.2012 (trovy prvostupňového konania) v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) a vyplývajúce zo spisu (trovy odvolacieho konania) spolu v sume 405,58 Eur (z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 269,58 Eur a iné trovy konania vo výške 136 Eur), ktorá pozostáva z:

1. trov prvostupňového konania vo výške 335,58 Eur (z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 269,58 Eur a iné trovy konania vo výške 66 Eur), a to:

- za zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 66 €,
- z náhrady trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby:
 - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky) - plnomocenstvo zo dňa 17.09.2012 - 127,16 €,
 - písomné podanie na súd vo veci samej (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky) - podanie žaloby zo dňa 17.09.2012 - 127,16 € a
- z paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - 2 x 7,63 € = 15,26 €.

Nakoľko právny zástupca JUDr. Michal Mišík neosvedčil, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, Najvyšší súd Slovenskej republiky mu nemohol podľa § 18 ods. 4 vyhlášky priznať tarifnú odmenu zvýšenú o daň z pridanej hodnoty.

2. trov odvolacieho konania vo výške 70 Eur (iné trovy konania), a to:

- za vyrubený súdny poplatok za odvolanie vo výške 70 €.

Žalobca si náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 O. s. p. uplatnil v podanom odvolaní zo dňa 20.03.2013, avšak v zákonom stanovenej lehote ich nevyčísliť, na základe čoho mu odvolací súd podľa § 151 ods. 2 O. s. p. priznal iba trovy vyplývajúce zo spisu - t.j. za vyššie uvedené súdny poplatok.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi vyššie uvedenú náhradu trov konania vo výške 405,58 Eur k rukám jeho právneho zástupcu v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v lehote tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.